

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 3. SZÁM 2010. JANUÁR 21.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

**A JOBBIKOT CSAK
A MUNKÁSPÁRT ÁLLÍTHAJTA MEG!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEB ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ALVÁLLALKOZÓK ORSZÁGA

Nem tudom, hogy Önök hogy vannak vele, de én most értettem meg, hogy kik is vagyunk mi. Magyarország az alvállalkozók országa. Sztrájkolnak a BKV-ek, az egyik fő-fő BKV-ember meg kijelenti: nyugi, semmi ok a pánikra, a buszok egy részét alvállalkozók üzemeltetik, azok meg ugye nem sztrájkolnak. Nézem a Volán-vállalatokat, amelyeket a fő okosok darabokra szerveztek szét. Nos, nem csak szétszervezni tudnak, kiszervezni is. Mondjuk, az igazán jövedelmező Volán-járatokat kiszervezik alvállalkozóknak. A rendőrséget és a hadsereget már régen nem rendőrök és katonák őrzik, hanem magáncégek alvállalkozásban. A Magyar Posta is halad a korrallal, nem vesződik mindenel, kiadja alvállalkozóknak. Nem folytatom. Kis országunk alvállalkozásban működik. Az alvállalkozás akár jó is lehetne, de van egy alaptulajdonsága, ami miatt mégsem jó. Az alvállalkozót nem az egész érdekli, csak a rész, az ő része. Ha az elég hasznot hoz neki, a többi nem érdekes. Valami eszembe jutott: mi lenne, ha végre fővállalkozásban irányítanánk Magyarországot?

KÖZÖSSÉGI KÖZLEKEDÉS

Az újmagyar nyelvnek vannak sikeres fordulatok is. A csúnya szocializmusban tömegközlekedésnek neveztük a villamost, a buszt, meg a többit. Fújj le vele!

Mennyivel szebb az újmagyar szó: közösségi közlekedés! Na, de most nem nyelvészkedni akarok. Azt mondja zsenikém, hogy össze kell hangolni a közösségi közlekedést, ezért meg kell szüntetni a párhuzamosságokat. Jól hangzik, csak nem ez a lényeg. Ugyanis nem a vasútnak kell a közúttal versenyeznie, hanem a közösségi közlekedésnek a magánközlekedéssel. Lefordítom: ha tiszta, gyors, pontos lesz a BKV, inkább otthon hagyom az autómotort. Ilyen egyszerű! Egyébként semmit sem kell kitalálni. A világ más városaiban már mindent kitaláltak, át kell venni, persze, okosan. Három dolog kell hozzá, s ebben a sorrendben: politikai akarat, az állam, pénz. Jelenleg ebből az első kettő nálunk hiányzik, a pénz pedig ennek következtében magánzsebbe megy, a közösségi helyett.

FÉLNEK A KAPITALISTÁK

Mesterházy Attila hozta a formáját. Őszintém mondom, nem értem ezt az embert. Attól még nem nyeri meg a választásokat, hogy levágatta a szakállát, ami speciálisan elég ronda volt. Azzal talán-talán nyerhetne, hogy megnyeri az embereket, mondjuk a baloldaliakat. Erre mit tesz derék Mesterházy úr? A múlt héten kijelentette: kell egy jó kis törvény, lehetőleg még a választások előtt, amely büntetné azokat, akik tagadják a holocaust tényét, sőt, és most fogódkodj meg, azokat is, akik tagadják a kommunizmus által elkövetett bűnöket. Mind a kettőt, mond-

ván, hogy a „gyalázatnak nincsen színe”. Ekkora hülyeségre még az sem mentség, hogy ezt a szép kijelentést éppen az izraeli parlament ide látogató küldöttsége előtt mondta. Gondolom, kedveskedni akart nekik. Hát tényleg nincs is aranyosabb annál, amikor nem 70-80 éves egykori '56-osok gyalázzák a szocializmust, akinek akár lehet okuk panaszra, hanem 36 éves ifjú szocialisták, az MSZP reménységei. Ők ugyan nem éltek a szocializmusban, de apuka és anyuka igen, és ahogyan elnézem, nem igen nyomták el őket. Persze, a Fidesz is megéri a pénzt. Az ősszel éppen ők tettek volna egy kiegészítést az alkotmányhoz, miszerint “tilos a nemzetiszocialista és kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények nyilvános tagadása, kétségbe vonása, jelentéktelen színben való feltüntetése”. A szocialisták akkor még vérszomjasabbak voltak, s az önkényuralmi rendszerek büneinek tagadásán túl a gyűlöletbeszédet is büntették volna. A Fidesz ezt már akarta. Mesterházy úr ötletéből persze most sem lesz törvény, de ki tudja, lehet, hogy a Fidesz majd megcsinálja.

A mi politikusaink azért még elmehetnének tanulni a nagyokhoz. A nagyobb országokban a hülyeség is nagyobb. Jusczenko ukrán elnök most javasolta éppen, hogy hozzanak létre egy szép nagy nemzetközi bíróságot a kommunizmus büneinek elítélésére. Van ezekben a kommunistaellenes kirohanásokban valami jó is. Félnék tőlünk. Nem csinálnák, ha nem zavarná őket a szocialista múlt, és még inkább a szocialista jövő perspektívája. Mesterházy is, Orbán is, Jusczenko is, meg az összes többi kapitalista is tudja, hogy ha nem tudják a tőkés rendszert helyrehozni, Kelet-Európában, Magyarországon hosszú távon nem a Jobbik, meg egyéb szélsőjobboldali társaságok jelentik a jövőt, hanem mi, azok, akik le akarjuk váltani a kapitalizmust, amely minden más társadalmi rendnél több kárt és szenvedést okozott az emberiségnek.

AZ IGAZI KOMMUNISTA EGYSZERŰ MUNKÁSA A PÁRTNAK

BESZÉLGETÉS CSABA ELEMÉRREL,
BUDAPEST 6. SZÁMÚ OVK ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐJELÖLTJÉVEL,
ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐVEL

Csaba Elemér 64 éve kommunista, aki mindig hű maradt elveihez. Mindig a munkát tartja a legfontosabbnak. Naponta járja a kerületet, élő kapcsolata van minden egyes támogatójával. Pedagógusként gyermekek, fiatalok több generációjának adta át tudását, formálta jövőjüket, s csalódottan tekint az oktatási rendszerben mára kialakult állapotokra. „Ma is boldogan gondolok vissza arra, hogy milyen alaposan készítettük fel a pályakezdő fiatalokat, akik több álláslehetőség közül választhattak. Szomorú vagyok a mai közállapotok miatt, amikor a pályakezdő fiatalok elhelyezkedése egyre súlyosabb probléma, mert jelentős részük nem tud elhelyezkedni, vagy nem a végzettségének megfelelő állást talál.”

– *Hogyan kerültél a kommunista mozgalomba?*

– Édesanyám ízig-vérig kommunista volt, engem is annak nevelt. 1966-ig, haláláig a párt hűséges tagja maradt. Gyermekkoromban kialakuló meggyőződésemet okán, 15 esztendőskoromban léptem be a Magyar Kommunista Pártba, majd a Magyar Dolgozók Pártjának lettem a tagja. Soha nem készültem politikusnak. Mindig azt vallottam, hogy az igazi kommunista egyszerű és szerény munkása a pártnak és a dolgozó népnek. Munkám mellett a II. kerületi KISZ oktatási felelőseként a fiatalok széles rétegeinek szocialista nevelésében működtem közre. A párt- és közösségi munkában mindenkor szívesen vettem részt, elsősorban a hozzám legközelebb álló két területen, az ifjúsági mozgalomban és a sport területén. Különösen kedveltem a labdarúgást és az asztaliteniszt. Hosszú ideig voltam labdarúgó játékevezető.

1956 tavaszán TBC megbetegedéssel a Budakeszi Korányi Szanatóriumba kerültem, és ott tartózkodtam több, mint fél évig. Meggyógyulásom időszakában a kialakuló rend és nyugalom érdekében karhatalmista szolgálatra jelentkeztem az I. Forradalmi Ezred Bőszörményi úti zászlóaljába. Világnézetemhez mindvégig hű maradtam, így 1989 őszén részt vettem az MSZMP újjászervezésében, és azóta is a kerületi szervezet titkára vagyok.

– *Elsősorban mindig pedagógusnak tartotad magad...*

– Tanulmányaim befejezését követően voltam általános- és középiskolai tanár, majd egyetemi tanáregéd. Munka- és élethivatásom a pedagógia, mindvégig megmaradtam mellette. Imádom tanítani, embereket nevelni. 1960-ban az MNB-hez hívtak oktatási főmunkatársnak. A belső szakmai oktatás szervezése, a szakirányú középiskolákkal és közintézményekkel, valamint a bank ösztöndíjasaival való kapcsolattartás volt a feladatomban. Ma is boldogan gondolok vissza arra, hogy milyen alaposan készítettük fel a pályakezdő fiatalokat, akik több álláslehetőség közül választhat-

tak. Már tanulmányaim alatt megismertettük velük a bankot. Minden nyáron egy hónapig a bankban dolgoztak, azon a területen, ahol a tanulmányaik befejezése után dolgozni kezdtek. Szomorú vagyok a mai közállapotok miatt, amikor a pályakezdő fiatalok elhelyezkedése egyre súlyosabb probléma, mert jelentős részük nem tud elhelyezkedni, vagy nem a végzettségének megfelelő állást talál. Hivatali munkám mellett, és a KISZ-ből való „kiöregedésem” után munkahelyemen vállaltam politikai körök vezetését, hogy tapasztalataimat átadhassam a felnövekvő generációknak. Három évtizedet dolgoztam az MNB-ben. 1991-ben mentem nyugdíjba. Soha nem voltam vezető. Visszatekintve pályafutásomra, mindig azt csináltam, amit szerettem. Mindig érvényesíthettem meggyőződésemet, amelyhez hű maradtam életem minden sorsfordulóján.

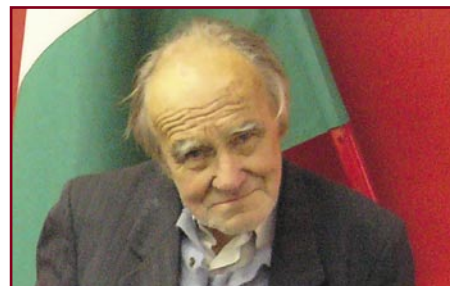
– *Boldog családapa és nagypapa vagy.*

– Feleségem, Szücs Mrika ugyancsak a párt tagja volt. 1994-ben elhunyt, távozása pótolhatatlan veszteség volt számomra. Harminc évig volt élettársam, barátom, elvtársam és mindenem. Élete utolsó éveiben, súlyos betegsége ellenére is rendszeresen írt olvasói leveleket a Palotai munkásba. 1962 óta élek egy szerény szoba-konyhás, komfortos önkormányzati bérlakásban Öregpalota és Újpest határán. Itt neveltük fel lányomat és Zolika unokámat. Sem vagyont, sem telket, sem gépkocsit nem szereztem magamnak. Megőriztem egyszerű és szerény életmódomat.

– *A 80-as években észlelted, hogy valami nem jól működik?*

– Igen, a 80-as évek végén veszélybe kerültek a szocializmus vívmányai. Akkor több-magunkkal megpróbáltunk cselekedni, de sajnos már későn. Szocializmushoz hű kisemberekből 1988 őszén létrehoztuk az MSZMP XV. kerületi szervezetét. Ez a szervezet spontánul választott meg titkárnak, s ezt a feladatot azóta is ellátom.

– *Önkormányzati képviselőként milyen problémákkal szembesülsz?*

Csaba Elemér

Budapesten született 1931-ben. Édesanyja nevelte fel, aki Erdélyből származó kommunista és lángoló szívű magyar tanítónő volt. Középiskoláit, mint népi kollégista, különböző helyeken végezte, 1949-ben érettségizett. Egyetemi tanulmányait az ELTE bölcsészkarán folytatta, történelem-filozófia szakon. 1953-ban végzett vörös diplomával. A pedagógiát mindig élethivatásának tekintette, és soha nem távolodott el tőle. Rákospalotán vezet egy rendkívül aktív kommunista közösséget húsz esztendője. Éjjel-nappal forradalmár. Soha nem mondja, hogy pihen és nem ér rá. Csaba Elemér mindig a munkát tartja a legfontosabbnak. Naponta járja a kerületet, élő kapcsolata van minden egyes támogatójával.

– 1990 óta vagyok a XV. kerületi Önkormányzatban képviselő. Így kapcsolódtam be kerületünk közéletébe. A Szociálpolitikai Bizottság munkájába veszek részt, mivel ezen a területen tudok legtöbbet segíteni a hozzám fordulóknak. Az első pluralista választáson 4,5 százalékos körüli eredményt értünk el. Most az országgyűlési képviselőválasztásra készülünk, azzal a kommunista közösséggel, amellyel együtt dolgozom. Igyekeztem minél többet tenni a hatékony segélyezési rendszer kialakításáért, a rászorultsági elv érvényesítéséért és a többgyermekes családok helyzeti hátrányának mérsékléséért. Húsz év mérlege: megfelelően éltem a lakosság bizalmával. Ma is rendelkezésére állok minden hozzám fordulóknak, és ezt szándékozom tenni a jövőben is. Sajnos Rákospalota hátrányos helyzetben levő városrész. Az emberek eladósodtak a közművek és más cégek fele, ezenkívül sok a munkanélküli. Igyekezem elérni, hogy az emberek elkerüljék a kilakoltatást, a felmondást. Időnként eredményesen. Nagyon nehéz ez ma.

– *Mik a kedvenc olvasmányaid?*

– Marx, Engels és Lenin. Az ő műveik alapján rendeztem be életemet és pályafutásomat.

VÁLASZTANUNK KELL!

El kell dönteni, hogy az ország szekerét továbbra is a Nemzetközi Valutaalaphoz, a multinacionális vállalatokhoz kötjük, vagy elindul Magyarország az önálló gazdasági és politikai fejlődés útján – mondotta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a múlt héten Kecskeméten. Az MSZP politikája nem jelent semmilyen változást, a szocialisták egyértelműen a külföldi tőkéhez kötik az ország sorsát, tette hozzá, majd így folytatta: a Fidesz ettől eltérő programot ígér. Szeretné a kis- és középvállalkozókat, a magyar értelmiség érdekeit képviselni. Nagy kérdés azonban, hogy képes lesz-e ezt megtenni. Véleménye szerint a dolgozók sorsa csak akkor válik jobbá, ha a Munkáspárt is bekerül a parlamentbe. Azt mondta: egyebek között a BKV-sztrájk is mutatja, hogy nő a társadalmi elégedetlenség Magyarországon. Thürmer Gyula szerint a választásokon azokra a pártokra kell szavazni, amelyek „Magyarország önállóságát szeretnék visszaszerezni gazdasági és politikai értelemben is”.

Hangsúlyozta: meg kell fizetni a becsületes munkát, s nagyobb adót kell kivetni a kimagasló jövedelmekre és a luxusvagyonokra. A Munkáspárt elnöke kiemelte: „százezer forintnál senki se keressen kevesebbet, de egymillió forintnál senki se keressen többet”. A pártelnök az újraállamosítást is elképzelhetőnek tartaná, mert – mint mondta – a nyugat-európai országok tapasztalata is azt mutatja, hogy a gazdasági válságot csak az állam hatékony segédletével lehet megoldani. Ha Németországban lehet bankokat államosítani, akkor Magyarországon is meg lehet ezt tenni – tette hozzá.

Thürmer Gyula Bács-Kiskun megyében tett körutat, hogy bemutassa Az elsikkasztott ország című könyvét. Kecskeméten Kerekes Antal képviselő-jelölt sok régi ismerőst hívott meg a rendezvényre, és sokan éltek is a lehetőséggel. Kalocsán Lakatos Lajos volt a szervezés lelke. Baján Molnár Ferenc, a Munkáspárt képviselő-jelöltje is jelen volt. Bácsalmáson Kalapos Mária volt a jól sikerült rendezvény háziasszonya, aki ugyancsak indul a választásokon. Sokat dolgoztak, de megérte! Csak így tovább a választásokon! – mondta a pártelnök búcsúzással. ■

Választási könyvbemutató Komárom-Esztergom megyében

Tatabányán és Esztergomban is bemutatták a múlt héten Az elsikkasztott ország című könyvet. A párt tagjai és szimpatizánsai közül már sokan korábban megvették, de ezúttal is nagy volt az érdeklődés. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke szolt arról, hogy az első kiadás 3000 példánya már lényegében elfogyott, úgyhogy a könyv mindenképpen siker. A vendégek közül sokan elmondták, hogy a könyvet jól lehet használni a propaganda-munkában is, amellet, hogy kellemes és tanulságos olvasmány. A Munkáspárt elnöke szolt a választási feladatokról is. Komárom-Esztergom megyében is meg kell állítanunk a területi listát. Minden erővel azon kell dolgoznunk, hogy Tatabányán és Esztergomban gond nélkül összegyűjtjük a kopogtató cédulákat. Ha ez megvan, már könnyebb lesz. Tóth István megyei elnök sajnálatos balesete miatt nem tudott jelen lenni, de Szűcs István KB-tag, Ábrahám József tatabányai aktivista, illetve Esztergomban Papp János képviselő-jelölt és Magyara Henrik, a térség egyik meghatározó munkáspárti személyisége, egyetértettek az elnökkel.

Mindent meg kell tenni a sikerért!

DOLGOZNAK A HEVESI FIATALOK

Az elsikkasztott ország című könyv országos kampányából Heves megye sem akart kimaradni. A közelmúltban jött létre Gyöngyösön a Munkáspárt helyi szervezete, csupa fiatallemből. Kiss Balázs vezetésével mindent megtettek azért, hogy Thürmer Gyula könyvét a városban is megismerjék. A sajtótájékoztatóra az egri fiatalok csapata is átutazott Gyöngyösre. Közösen könyvnyebben megy. A program Egerben folytatódott. Juhász Norbert megyei elnök üdvözölte a jelenlévőket, köztük a Baloldali Front aktivistáit, élükön Szabó Tamás elnökkel és Tóth Lászlóval, aki a Munkáspárt képviselőjelöltje Pétervásáran és környékén. Hevestől sokat vár a párt, mondta el Thürmer Gyula. A vezetés a fiatalok kezében van, meg kell mutatniuk, hogy képesek vagyunk a kopogtató cédulákat összegyűjteni, és lesz a Munkáspártnak területi listája Heves megyében is.

A TŐKE NEM TŰRI AZ ELLENÁLLÁST

INTERJÚ GILICZE ATTILÁVAL, A MUNKÁSPÁRT ELNÖKSÉGÉNEK TAGJÁVAL,
A KÉZBESÍTŐK SZAKSZERVEZETÉNEK ÜGYVIVŐJÉVEL

Sztrájkoló buszvezetők, egyszerű vasutasok elbocsátásai után a Magyar Posta is kimutatta a foga fehérét. Azonnali hatállyal kirúgtak 29 szakszervezeti tisztségviselőt – a törvény által előírt előzetes egyeztetés nélkül. A média elhallgat, amit lehet, s igyeckszik a közhangulatot a joggal tiltakozók ellen fordítani. A Magyar Kommunista Munkáspárt szolidaritásra biztat: álljunk ki a dolgozók érdekeiért! Ne engedjük, hogy a tőke megfélemlítsen bennünket!

– Posta, BKV, vasúti sztrájkok – majd elbocsátások. A hatalom meg akarja félemlíteni a dolgozókat?

– Egyértelműen. Van összefüggés a kirúgott buszosok és a kézbesítők elbocsátásai között. Mindkettővel azt üzeni a tőke, hogy nem tűr semmilyen ellenállást, sem a megszorító intézkedéseit, sem a privatizációs törekvéseit ellen. Ha szükséges, jogtalan eszközöket is igénybe vesznek. A buszosok ellen 200 fős „kommandót” vezényeltek ki, a Posta 29 szakszervezeti tisztségviselőt rúgott ki előzetes egyeztetés nélkül. Már hallani vezető tőkés körökből, hogy a sztrájk törvény módosítására készülnek. Biztos, hogy a munkások érdekvédelemének korlátozása a cél. Ezek ellen csak egységesen tudunk fellépni. Ahogy a tőke egységesen támad, úgy kell nekünk is visszavágnunk. Ezért volt nagyszerű érzés január 13-án látni a postások mellett demonstráló, külön busszal érkező BKV-sokat.

– Az elbocsátások óta eltelt két hét. Lépett valamit a Posta?

– Jogilag nem. A lépéseikkel viszont komolyan félelmet keltettek, ami túlmutat a sztrájkoló postahivatalokon. Ráadásul mindent megtettek, hogy a demonstrációnk ne legyen sikeres. A budapesti hivatalokat elárasztották anyaggal, hogy a kollégák még véletlenül se érjenek oda időben. A Vezérigazgatóságon dolgozókat 15.30 helyett 14.00 órakor hazaküldték, hogy ne is hallják az igazságot. Az épületet az előzetes rendőri egyeztetés ellenére Magánterület feliratú táblával kerítették körbe. Viszontvásként megalkult a soproni szervezetünk, több hivatalban új ügyvivőket nevezünk ki, és még külön, a többi beadványunk mellett, bírósági úton megtámadtuk azt a döntést, hogy a Posta vezetése nem értesítette időben a szakszervezetet a tisztségviselők eltávolításáról. Ez komoly törvénytörés volt a Posta részéről. Csak így

lehet harcolni, ha ütnek, még keményebben kell visszaütni.

– Rendkívüli felmondással küldték el az embereket, kilencven napig munkanélküli segélyt sem kapnak. Ez az alacsony béren foglalkoztatott, megtakarításokkal nem rendelkező kézbesítőkre súlyos következményekkel járhat...

– A Posta nyíltan játszik a kiéheztetésünkkel. Ez kiolvasható egyes nyilatkozatokból is, de más csatornákon keresztül is ezt halljuk vissza. Addig akarják húzni a jogi procedúrát, amíg térdre nem kényszerítenek minket. Ez ellen csak összetartással tudunk fellépni. Szolidaritási alapot hoztunk létre, ami a 29-ek anyagi támogatását segíti elő. Már több postáról érkeztek konkrét felajánlások, volt, aki egyszeri befizetéssel, volt, aki tagdíja emelésével támogatott minket. Külön kiemelném, hogy elsők között csatlakozott a felajánláshoz a Magyar Kommunista Munkáspárt, 100 000 forint befizetésével. Ezúton is köszönjük minden kolléga nevében! Ezeket felül természetesen a szakszervezet teljes vagyonát a 29 dolgozó megsegítésére fogjuk fordítani. Ezekkel az eszközökkel néhány hónapig biztosan kitartunk, utána meglátjuk, mi lesz.

– A Posta székháza előtt sok volt a vörös zászló. Mit szóltak hozzá a postások?

– A dolgozók részéről semmi kifogás nem volt ellene, szívesen fogadták a Munkáspártot, és ez igaz a buszosokra is. Csak néhány, más szakszervezethez tartozó vezetőnek csípte a szemét a párt jelenléte. Sokan vannak, akik a pártsemlegesség hamis látszatát szeretik hangoztatni. A szakszervezetünk vezetője a rendezvény után köszönetét fejezte ki a Munkáspártnak, hiszen a gyakorlatban is sokat tettünk, hogy ez a demonstráció életre keljen. ■

SZOLIDARITÁS A KÉZBESÍTŐKKEL

Valami elkezdődött. Ez volt az ember benyomása a Kézbesítők Szakszervezetének múlt heti szolidaritási tüntetésén. Önmagában a tény, hogy a szakszervezet az utcára tett 29 kézbesítő, na és magának a szakszervezetnek a védelmében az utcára ment, már jó jel. Eddig nem ez volt a jellemző. Öröm volt látni azt is, hogy a postások mellett eljöttek a BKV buszvezetői is. Persze, jöhettek volna többen is, mondjuk a többi postás szakszervezet, amelyek – eltérően a kézbesítőktől – szépen kiegyeztek a Magyar Posta főnökeivel. Csak remélhetjük, hogy ami késik, nem múlik.

RAVASZ KAPITALISTÁK

A tüntetés a Magyar Posta nagy, puccos székháza előtt volt. Feltűnő volt, hogy a hatalmas üvegpalota környékén egy lelket nem lehetett látni. Híre ment, hogy a Magyar Posta vezetősége már kora délután hazaküldte a központi dolgozókat. Na ja, képzeljék, ha találkoznak sorstársaikkal! Ezen a napon a postahivatalokban is megszorodtak a levelek. Ami egyébként máskor ráért, azt most azonnal ki kellett kézbesíteni. Legalábbis ezt tudtuk meg néhány postástól. Akik ily módon estig voltak kénytelenek gürcölni, nyilván nem jöhettek el a tüntetésre. Hiába, ravaszok a kapitalisták!

Tusz Ferenc, a szakszervezet elnöke kemény hangú beszédben tiltakozott a Magyar

Posta döntése ellen, és követelte a 29 jogtalanul elbocsátott szakszervezeti vezető és aktivista munkaviszonyának helyreállítását. A beszédnek kétségtelenül hatásos része volt, amikor felolvasta a 29 nevet. Igen, ők tényleg napjaink hősei!

A rendezvényen felszólalt Kiss László, a Gépjárműgyártók Önálló Szakszervezetének képviselője. Egyébként őt is szakszervezeti tevékenységéért rúgták ki a japánok. Rövid, de annál ellentmondásosabb beszédet mondott Kerpen Gábor, a PDSZ elnöke. Ő is követelte a postások munkaviszonyának helyreállítását, még szolidaritását is kifejezte, és szidta a mostani viszonyokat, amikor is lazán lapátra lehet tenni szakszervezeti embereket. A beszédét meglepő fordulattal zárta: ez a szocializmus legsötétebb időszakára emlékeztet. Nem az a fő baj, hogy Kerpen úr udvariatlan volt az előtte álló nagyszámú munkáspárti tüntetővel szemben. A fő baj az, hogy ez egyrészt nem igaz, másrészt, ma nem ez a kérdés.

KERPEN ÚR NEM TETSZIK
A SZOCIALIZMUS

A gyűlésen felolvasták Gaskó István, a Liga Szakszervezetek elnökének üzenetét is. Sokan várták Thürmer Gyula beszédét is, végül is sok-sok munkáspárti élén ő is jelen volt. A Kézbesítők Szakszervezete előzőleg fel is kérte. A beszédre azonban nem került sor. Úgy hírlik, hogy Kerpen úr és a BKV-s szakszervezeti szóvivő, Nemes úr nemes egyszerűséggel közölte: ha a Munkáspárt is beszél, ők nem beszélnek. A Munkáspárt elnöke némileg furcsállta a politikai rövidlátást, de gesztust tett: most nem az én beszédem a fontos, hanem a szakszervezetek közös fellépése. Nem fogok beszélni, elég jelzés, hogy itt vagyunk.

VELETEK VAGYUNK!

Veletek vagyunk, mert igazatok van! – mondta el Thürmer Gyula a kézbesítőknél, a tüntetésen kívül. Igazatok van, amikor jobb bért követeltek. A Posta tőkései sokmillió jövedelmükből könnyedén fizetik ki hónap végén a számlát, de Nektek be kell osztani a pénzt. Ti dolgoztok, ti érdemeltek tisztességes bért.

Igazatok van, amikor részt kértek magatoknak a postai ingatlanok eladásából származó pénzből. Ezeket a székházakat, üdülőket nem a tőkések pénzből építették. Apáitok, elődeitek, a dolgozó emberek béréből vonták le annak idején, hogy megépüljenek, és valamennyiünket szolgáljanak. A Posta tőkései most ezt a pénzt veszik el tőletek.

Igazatok van, amikor sztrájkoltok. A Posta tőkései azt akarják, hogy kezes bárányok legyetek és nekik engedelmességetek. De így soha nem fogtok boldogulni. A kapitalizmusban csak az a miénk, amiért megharcoltunk, amiért megküzdöttünk.

Szolidárisak vagyunk Veletek azért is, mert pártunk Elnökségének egyik tagja, Gilicze Attila a Ti kollégátok és harcostársatok is. Mi becsületes, tisztességes embernek ismertük meg, aki kiáll értetek, minden dolgozó emberért. ■

SZTRÁJKOK ÉS USZÍTÁS

„A tőkés mindig „szabadságnak” nevezte azt, hogy a gazdagoknak szabadságukban áll gazdagodni, a szegényeknek pedig szabadságukban áll éhenhalni. A tőkés sajtószabadságnak azt nevezik, hogy a gazdagoknak szabadságukban áll megvesztegetni a sajtót, hogy szabadságukban áll vagyoniukat az úgynevezett közvélemény gyártására és hamisítására felhasználni” – írja Lenin. És ez ma sincs másként. Miközben jogos jussukért sztrájkoltak a postások és sztrájkolnak a BKV dolgozói, a média kormánypárti kiszolgálói mindent elkövetnek, hogy a szolidaritás csíráit eltapossák, egymásnak ugrassák az embereket, úgy beállítva a helyzetet, mintha a sztrájkoló dolgozók előjogokat akarnának kicsikarni, a másik dolgozó kárára. Tetszetős, de átlátszó és szemfényvesztő hazugságokkal traktálják az ébredező munkásosztályt. Nem szégyellik bevetni még az ország humoristáit sem. Egyik kiváló utánozó művésznünk – most épp a tőkés érdekében – utánozta bárgyú önmagát a kereskedelmi média egyik legagresszívabb „szennycsatornáján”. Persze értem őt. Amennyiben nem ezt teszi, semmit sem kap majd vadkapitalista kenyéradó gazdától. Kell ez a mélyrenyalás! Elvonni a nép figyelmét attól, hogy felszabadítsa önmagát a velejéig hazug média jáрма alól – ez a cél.

Mindannyian utasok vagyunk, de ugyanakkor munkások, a tőkés rend-

szer által kizsákmányolt dolgozók is. Ma nem azon kell fennakadni, hogy hány forinttal keres többet a buszvezető, hanem összefogni velük, minden dolgozó emberrel, nem felülve a tőkés provokációnak és uszításnak.

Lenin pontosan kimondja: „a legdemokratikusabb köztársaságokban is a burzsoázia terrorja és diktatúrája uralkodik, amely nyíltan megmutatkozik, valahányszor a kizsákmányolók úgy látják, hogy a tőke hatalma ingadozik”.

A tőke hatalmát a szocialisták, akik a

proletariátus árulói, igyekeznek minden erejükkel támogatni, így a saját hatalmukat is. Politikai rövidlátásuknak köszönhetően ma már átlépték az úgynevezett polgári demokrácia játékszabályait is, a legsötétebb Horthy-érát idézve. Börtönbe még nem kerültek sztrájkoló munkások, de utcára már igen. A kapitalisták megrémültek, és ezután nincs megállás, ha nem fog össze minden dolgozó a szolidaritás zászlaja alatt!

FOGARASI ZSUZSANNA

A JOBBIKOT CSAK MI GYŐZHETJÜK LE!

A Jobbikot a Fidesz hozta létre bölcsészkaros egyetemista srácokból, hogy gyengítse Csurka István MIÉP-jét. A vérig cinikus és hatalomleső „gyerekek” azonban elhagyták apjukat, és mára a többet ígérő MSZP-t szolgálják. A Magyar Szocialista Párt uszította rá a barna mocskot Magyarországra, pénzelt, médiát adott neki, s most vele fenyeget mindenkit, aki nem kisebbik rossznak tekinti az ország szétlopását.

„A nép nevében!” avagy „Radikális változást akarunk!” – akár munkáspárti jelszó is lehetne, nem? Azonban ez ma a fasiszták jelszava. Fasiszta a Jobbik? Nem, tökéletesen fölösleges hozzá bármilyen történelmi téveszmét társítani. A Jobbik egyszerűen néhány haszonleső, ám roppant tehetséges ember szövetsége, amely munka helyett politikából akar megélni.

Vona Gábor Jobbik elnök, akit a Fidesz dédelget, mert három értelmes mondatot is el tud mondani, ráadásul összefüggésben. Vona Gábor, akinek a Fidesz addig ad meg mindent, amíg a borgőzbe öszült Csurka Istvánt támadja. Jobboldalon ugyanis csak egy hely van. Politikai abszurd: mára Csurka Fidesz-barát, Vona ellenség. Mert most a bölcsész és gátlástalanság-történész fiatalember a veszélyes. Vona ugyanis átállt az MSZP-hez.

Nem hobbyból, nem szeretetből, pénzért. Vona Gábort, a mű-pszichopata Morvai Krisztinához hasonlóan a Magyar Szocialista Párthoz közeli kommunikációs ügynökség, a Népszabadság,

Népszava, az MTV és a kereskedelmi tévék építették fel. Gyuresány és Lendvai szocialistáinak fasiszta veszély kellett, Vonáék ezt biztosították, a média meg kormányzat által biztosított reklámért és egyéb támogatásért kiszolgált. Megalkudtak az árról.

A Jobbik mára 10-15 százalékos párttá nőtte ki magát. Harmadik, sőt már második erőnek becézi magát. Kik támogatják?

Ne fasisztázzunk!

A Jobbik híveinek zöme lehetne velünk is. Jórészüik joggal dühös, rendes munkás ember, aki kiábrándult az elmúlt húsz év szemetéből. Ugyanazokat a kérdéseket teszi fel, mint mi, de a Jobbik fasiszta válasza jut el hozzá!

Mert az MSZP-SZDSZ média közvetíti.

Tisztességes ember nem utál se cigányt, se zsidót, főleg nem teszi bűnössé saját nyomoráért. Ám ha megkérdezik tőle, no nem úgy, hogy utálad-e, hanem média-barátian, hogy van-e ilyen kérdés? Igény lenne-e rá? Vicc ugye? A rettetet vicce!

A Jobbik kérdéseire, hogy miért élünk rosszul, miért van korrupció, és miért van kevés munka - igazi választ csak a Munkáspárt ad. A Fidesz, az MSZP, de még a belvárosi széplelkűségébe beleizgult LMP is kihasználni és nem legyőzni akarja a barna mészelyt, a fasiszmust.

Mi az irmagját is kiirtanánk!

A Jobbikot szembesíteni kell az Alkotmánnyal!

A Magyar Gárdát, mindenkit, aki a mocskok egyenruháját ölti magára, le kell tartóztatni!

Azonban elsősorban el kell menni a munkához, dolgozóhoz és megmagyarázni, hogy az árpádsáv alatt nem magyar történelmet, hanem mindössze pillanatnyi, vezéreknek megélhetést adó ócska ideológia-álcát képviselnek.

Ezért dolgozni kell.

Most!

Azonnal!

A fasiszmust ez állítja meg, s nem az üres duma! ■

Honnan van a Jobbiknak pénze?

Miért van még Magyar Gárda?

Miért segíti a „baloldali” média a Jobbikot?

Miért nem támogat a Jobbik semmilyen munkás-megmozdulást?

Mikor téptél le Te utoljára egy Jobbikos plakátot?

AZ MSZP ISMÉT BALOLDALT HAZUDIK!

A Magyar Szocialista Párt teleragasztotta az országot plakátjaival. Az általa előidézett válságra szánt milliárdokat a kormány kampányra fordítja. Tudják, hogy nem fognak nyerni. Túlélni akarnak, és megőrizni az eddig ellopottakat. A Fidesz kétharmados győzelme egyedül ezt veszélyezteti.

Ettől nem kell félni, rájuk nincs miért szavazni – az igazi baloldalt, a Munkáspártot kell támogatni!

„Fasiszta veszély! Elveszik a nyugdíjat! Populisták!” Ismerős jelszavak MSZP-s röplapról, óriás-hirdetésről?

A Fidesznek és mindenkinek címezik, aki nem velük van.

A fasisztát leszámítva ugyanezeket a lözungokat fogjuk hallani a Fidesz-kampányból is.

Mi az igazság?

Egy: fasiszta veszély nincs, de van túlgerjesztett Jobbik, ami ellen a kormányzat nem tesz semmit. A Jobbik nem a Fidesz, hanem az MSZP érdekeit szolgálja. Kettő: a 13. havi nyugdíjat az MSZP kormány vette el, s nagy valószínűséggel a Fidesz sem fogja visszaadni.

Nem az a kérdés, hogy svéd vagy svájci nyugdíj-modell van. Ez csak arra szolgál, hogy senki se értsen senkit, s bármely politikus hazudjon bármennyit. MSZP-s és fideszes egyaránt. A kérdés, hogy a közösből – amibe beleértjük az évtizedek át általunk nyugdíjjárulékként befizetett pénzt is – ki mennyit kap.

Sem a szocialista svájci, sem a fideszes svéd modell nem ad garanciát arra, hogy mennyi lesz az a nyugdíjkorhatár, amikor meg is lehet élni az öregségi járu-lékból. Mindkét lehetőség egyre jó: a maradékból kapjon valamit a nyugdíjas is. A Munkáspárt válasza egyértelmű. A nyugdíjkorhatár emelését leállítjuk. A nők 55 éves korban, a férfiak 60 éves korban mehetnek nyugdíjba. Visszaállítjuk a nyugdíjasok kedvezményeit, melyeket

a válságra hivatkozva elvettek. Az egyedül élő időseknek lakóotthonokat építünk. Miből? A közösből többet juttatunk felmenőinknek – ez kötelesség, és nem adomány!

Három: az MSZP és a Fidesz mindent lehazudik az égről, egyik sem jobb mint a másik. Sőt, számunkra az MSZP undorítóbb, mivel a mi eszméinket, mi gondolatainak bitorolja és szennyezi be.

A fenti képen látszik, hogy mit várhatunk a kampánytól. Az MSZP politikusai hirtelen baloldalivá válnak, a Fidesztől kidobott Mesterházy Attila vörös sálát ölt, talán még suttogva az elvtárs szót is kiejti. Természetesen csak miután kijött a Terror Háza múzeumból, ahol elítélte a kommunizmus bűneit. Hazudik a burzsujnak és hazudik a prolinak is. A burzsuj azonban tökéletesen érti, hogy a munkást miért kell átverni. Ad hozzá pénzt is, paripát is az MSZP-nek. Pusztán az amerikai kampánytanácsadójuk több pénzt keres havonta, mint amit a Munkáspárt az egész választási kampányra fordítani tud. A munkással kell megérteni, hogy a Magyar Szocialista Párt nem baloldali párt!

A Magyar Szocialista Párt nem kisebb rossz, hanem ugyanolyan, ha nem undorítóbb!

A Magyar Szocialista Párt elárult mindent, eladta az országot, és főleg: eladta a dolgozó embert, a munkást!

Aki rá szavaz, az rongy ember!

Aki rá szavaz, az nem baloldali ember! ■

Miért szüntette meg az MSZP a 13. havi nyugdíjat?

Miért a multit és nem a magyar vállalkozót támogatja?

Miért a multi, és nem a szakszervezet mellé áll?

Miért nem lehet igazi baloldali egység?

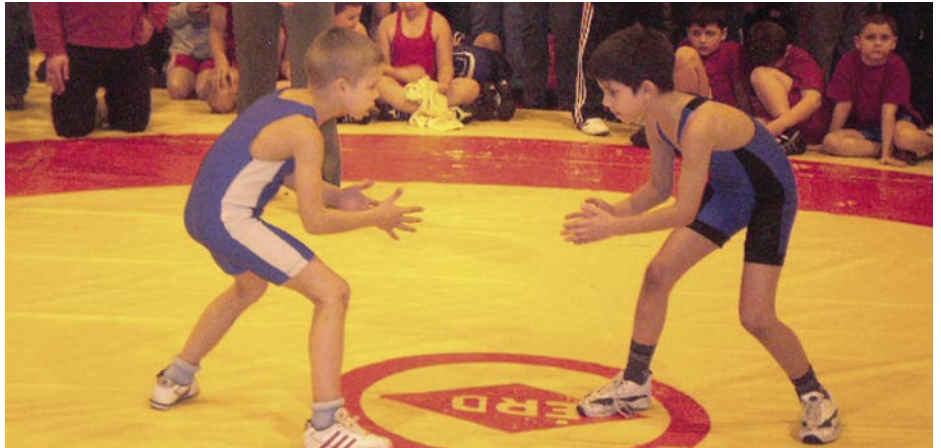
Miért küld katonákat Afganisztánba, miért szolgálja ki elvtelenül a NATO-t?

A SPORT EGYSÉGET TEREMT

Az elmúlt héten rendezték meg a 30. birkózó bajnokságot Érden. Ezen a Pest megyei településen már több mint harminc éve „őshonos” a birkózás. Hosszan sorolhatnánk azokat a tehetségeket, akik innen indultak, s ebben a sportban értek el nemzetközi eredményeket az évek folyamán. Volt közöttük olimpiai bajnok, világ- és Európa-bajnok is.

A mostani bajnokságon külföldi versenyzőkkel gazdagították a mezőnyt. Nem ez volt az első nemzetközi verseny Érden, de az idei mégis kicsit más volt, mint eddig. Több mint ötszáz résztvevő indult neki az egynapos küzdelemnek. Sajnos e rangos eseményt nem közvetítették sem élőben, sem felvétélről – pedig szívesebben néztem volna ezt az országos médiában a celebek feltűnési viszketősége helyett.

A látogatónak gyorsan feltűnhetett az a különbség, hogy a külföldi versenyzőket az országuk anyagilag jobban támogatja, mint a hazaiakat. Aki az összes súlycsoportban indított versenyzőt, az akár 30 birkózót is hozhatott a bajnokságra. Irigylkedve néztem a külföldi luxusbuszokat és a kísérő autókat. Eszembe jutott, mikor nekünk, érdieknek kellett vidékre vagy külföldre menni, versenyezni. Határain-

kon belül még el tudtunk menni páran, a gyerekek szüleinek támogatással. De külföldre már csak egy-két fiatal tud utaztatni az Érdi Birkózó Egyesület.

Az államnak sokkal több pénzt kellene adnia a sportra! Az egészség megőrzése sokkal olcsóbb lenne, mint a betegségek orvoslása, ezt tudja mindenki. Ha a sportot jobban támogatja az ország, akkor egészségesebb, jobb kiállítású nemzetedékek nőnek fel.

A versenyen két dolog volt számomra igazán meglepő. Az egyik, mikor fel-

hangzott a magyar Himnusz. A kísérőket, drukkereket is beleszámolva a közel 1000 fő méltóságteljesen, néma csendben, vi-gyázzállásban hallgatta végig. Mi ebben az érdekes? Csupán az, hogy nagyon sokan jöttek külföldről, többen jöttek Szlovákiából is. És nem volt semmi felhorrénés a nyelvtörvény, vagy egymás gyűlölete végett. Itt csak a sport számít. Csak a „nagypolitika” kelti a feszültséget, nem az egyszerű ember, és nem a sportoló.

De érdekes volt látni azt is, hogy nagyon sok roma gyerek sportol. És nincs rasszizmus, nincs szegregáció, csak a sport van. Nem volt különbségtétel, nem külön indultak, hanem együtt a többiekkel, és ez így is van rendjén.

Egyszerű a következtetés: sokkal több pénz kell a sportra, a sport oktatására, főként azokra a sportokra, amiket ennyire eredményesen üznek gyermekeink. Érd városa régóta megérdemelne már egy nemzetközi versenyek lebonyolítására alkalmas sportcsarnokot. Ne higgyünk a politikusoknak, hogy a szlovák nép generálja a nemzetünkkel való ellentétet! Kizárólag a politikusok felelősek a feszültségért! Ha a nemzetünk megmentéséről vagy egy sportban való győzelemről van szó, akkor nincs etnikai, vallási különbség, csak az van, hogy győzzön a magyar! A győzelemben nem fontos, hogy roma, vagy más kisebbséghez tartozó fiatal nyert, csak az számít, hogy magyar.

Tudom, hogy ha nem szélsőséges rasszista erők alakítják az emberek gondolatait, akkor össze tud fogni a nemzetünk az előrehaladás és felemelkedés érdekében.

MUNKÁT! KENYERET!

Nincs nap, mikor ne hallanánk rendőrök, pedagógusok, gyermekek ellen elkövetett bűncselekményekről. S a többségi társadalom akkor – kérdés nélkül – összekacsint: ugyan, kik követték el?

Nem az a nagy baj, hogy igazuk van. Az a nagy baj, hogy húsz év alatt az összes aktuális kormány mindent megtett azért, hogy ez az előítélet megerősödjön.

Mert a romának nincs munkája, nincs megélhetése, nincs tisztességes élete – elvették tőle!

Az „átkosban” minden roma dolgozott, a gyermekei iskolába jártak. Mert ismerték a „közveszélyes munkakerülő” és a „gyermek felelőtlen veszélyeztetése” fogalmát, s senki nem akart emiatt börtönbe kerülni.

Lehet, akkortájt naponta csak két utcát separt fel egy közterületi alkalmazott. Viszont cserébe bért kapott, eltarthatta a családját, a szomszéd is köszönt neki. Eszébe nem jutott lopni menni – nem volt rá ideje. Tiszteletet kapott – a dolgozó, tanuló gyermekek szüleit mindenütt értékelték.

Mit kapnak ma? Segélyt, lebecsülést, megaláztatást. Örök körforgásként, hiszen amelyik roma nem dolgozik, az biztos segély-csaló, bűnöző. Uram bocsá’: még igaza is van.

Adjunk újra munkát mindenkinek! Romának, magyarnak, minden állampolgárnak!

Még megnézhetjük a régi, magyar Alkotmányt a lakhatásról, munkavállalásról...

CSEH KATALIN

KOVÁCS ISTVÁN

Az én húsz évem – Erdős István

A SZABADSÁG A MUNKÁSPÁRT 20. SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL SOROZATOT INDÍT „AZ ÉN HÚSZ ÉVEM” CÍMMEL. A MUNKÁSPÁRT TÖRTÉNETE – KÖZÖS HARCUNK HISTÓRIÁJA. NAGYGYŰLÉSEKRŐL, FELVONULÁSOKRÓL ÉS VÁLASZTÁSOKRÓL ÉPPÉGY SZÓL, MINT A MINDENNAPI MUNKA, A SZÓRÓLAPOZÁS, A KOPOGTATÓCÉDULA GYŰJTÉS VAGY AKÁR CSAK EGY PIACI BESZÉLGETÉS „APRÓ” PILLANATAIRÓL. VÁRJUK MINDAZON PÁRTTAGJAINK ÍRÁSAIT, AKIK ÚGY GONDOLJÁK, HOGY A MUNKÁSPÁRT KÖZÖS KINCSEVÉ TENNÉK AZ ELMŰLT HÚSZ ÉV SZÁMUKRA FONTOS, EMLÉKEZETES PILLANATAIT. EZÜTTAL ERDŐS ISTVÁN EMLÉKEIT IDÉZZÜK FEL.

Pártéletünk 20 évéből számos jó és rossz emlék maradt, én bővelkedem mindkettőből. A koromnak és talán a sorsomnak is köszönhetem, hogy ez év november 1-én lesz húsz éve annak, hogy a Magyar Népköztársaság Honvédelmi Minisztere – 37 év szolgálati idő után – nyugállományba helyezett. Útravalóul a miniszter azzal bocsátotta el a kitüntetetteket, hogy: „Legyenek büszkéek elvtársak arra, amit eddig tettek”.

Én jól az agyamba véstem, és megfogadtam a tanácsát. Ma is büszkén és jó szívvel gondolok vissza arra a majdnem négy évtizedre, amit a hadseregben töltöttem a szocializmus építése időszakában. Jól emlékszem arra az időszakra, mikor az MSZP megalakult. Ezt egy kommunista nem feledheti soha.

A pest megyei Tanács PB titkára, a Polgári Védelmi Parancsnokság párt alapszervezeti titkárát és személyemet elbeszélgetésre behívatta a pártirodára. A beszélgetés célja az volt, hogy a Parancsnokság párttagjai igazoljanak át az MSZP-be. Mi közöltük, hogy az alapszervezet egyetlen tagja sem hajlandó átlépni az új pártba, mert kommunisták vagyunk, és az elveinket nem adjuk fel!

1989. november 1-i nyugállományba vonulásom után kerestem a kapcsolatot a XIII. kerületi kommunistákkal. Szerencsémre néhány nap alatt ez sikerült is, így hamar be tudtam kapcsolódni a párt újjászervezésébe. Részt vettem a XIII. kerületi pártszékházban, Ribánszki Róbert által tartott kommunista aktíván, ahol Juhász László elmondta, hogy a 13/1-es alapszervezet kommunistáinak jó része együtt maradt, és a Visegrádi út 17-ben levő párhelyiségben jönnek össze.

Sajnos az MSZP új alapszervezeti titkára elűzte szervezetünket a párhelyiségből, de az V. kerületi elvtársak

egy időre befogadtak bennünket. Később az új MSZMP kerületi elnöke, Kapcsos Emil, rendelkezésünkre tudott bocsátani egy helyiséget a Tisza utcában.

Részt vettem az MSZMP kerületi és központi vezetése által szervezett rendezvényeken, megmozdulásokon, tüntetéseken, országgyűlési és önkormányzati választások előkészítésének szervezésében, a választási bizottságok munkájában.

Jó visszagondolni arra az időszakra, mikor az elmúlt választásokon a XIII. kerületben minden választókerületben meg tudtuk állítani a jelöltjeinket. Jó gyűléseket tartottunk több száz fő részvételével a Láng-gépgyár nagytermében, a József Attila Művelődési Házban két alkalommal is.

Most a 2010-es választásokra készülünk, s szeretnénk hasonló eredményeket elérni, mint az előző választásokon, kivéve a 2006-ost. Minden alkalommal be tudtunk juttatni 1-2 képviselőt az önkormányzatba.

Azokban a kerületekben, ahol voltak időközi választások, besegítettünk a kopogtató cédulák gyűjtésébe. Sok biztató szót kaptunk, és meggyőződünk arról, hogy párttagságunknak fel kell készülni arra, hogy a gyűjtést a kikézés első pillanatában meg kell kezdeni.

Május Elseje mindig felemelő érzés, vörös zászlóerdőben vonulni az Andrássy úton, és mozgalmi dalokat énekelni!

Több éven keresztül vezettem a XIII. kerületi pártszervezet munkáját, s e munka során rendkívül sokat tanultam a kerület kommunistáitól. Kapcsos Emil elvtárs, aki elődöm volt, időt, fáradságot, egészséget nem kímélve küzdött a párt erősítéséért és összetartásáért, de ugyanezeket mondhatom el valamennyi elvtársamról, a bizalmiak kiemelkedő munkájáról.

Most, mikor régióelnök vagyok, mindig jó érzés fog el, mert azt látom, hogy a tagság a pártvezetés kérésének eleget

téve anyagilag is támogatja a pártot, és egészségi állapotának függvényében aktívan részt vesz a pártmunkában.

Sajnos, a mozgalmi munka során kevesebb is éri az embert. Felháborodással vettem tudomásul a Vajnai-féle pártszakadást. Ez az árulás visszavetette a Magyar Kommunista Munkáspártot, de sikerült újjászerveznünk magunkat. Ennek a levét ittuk 2006-ban, de még az EP-választásokon is. Bízom benne, hogy 2010-ben jobb eredményeket fogunk elérni.

Tagságunk arra szavazott, hogy a kiemelt országgyűlési választókerületben időben összeszedjük az ajánlószelvényeket Kollát Pál számára, aki folyamatosan dolgozik az utcán. Az aktív párttagok teljesítik feladatukat az utcai munkában, szórólapoznak, agitálnak, dolgoznak.

Szomorú szívvel veszem tudomásul, mikor egy elvtársunk eltávozik az élők sorából.

Igaz, emlékezni csak a szépre és jóra érdemes, de azt gondolom, hogy esetenként a rossz és szomorú dolgokkal is kell foglalkozni, mert az életünk része, és húsz esztendőnkhez hozzátartozik.

Furcsa a sors: két MIÉP-es sógorom van, egyik most külföldön él, másik itt. Mégis mindketten nagyra becsülnék, mert mint mondják, kitarítottam az elveim mellett, és nem fordítottam köpönyeget. És soha nem is fogok. ■

ÚJ OROSZ NAGYKÖVET BUDAPESTEN

Bonyolult helyzetben vette át Alekszandr Alekszandrovics Tolkacs a budapesti orosz nagykövetség vezetését. Magyarország soha az elmúlt húsz évben nem volt ilyen nehéz helyzetben, mint ma. Az ország kormányváltás előtt áll. A magyar-orosz viszonyban számos kérdés rendezésre vár. Mi lesz a Malévvval, a dunaújvárosi Dunaferrel? Milyen irányt vesz a két ország energetikai együttműködése? És ami a legfontosabb: képes-e a magyar

politikai elit arra, hogy Magyarország csökkentse a nyugati országoktól való egyoldalú függőségét, és képes önállóbb helyet kivívni magának a nemzetközi kapcsolatokban, többek között támaszkodva a magyar-orosz együttműködés kínálta lehetőségekre?

Alekszandr Tolkacs, aki tavaly novemberben vette át megbízólevelét, 62 éves. Az orosz elitegyetem, a Nemzetközi Kapcsolatok Egyetemét (MGIMO) végezte el. Mondhatni, hogy ténylegünk szakértője, hiszen Jugoszláviában és Romániában képviselte hazáját. Moszkvában a Külügyminisztérium 3. Európai Területi Főosztályán dolgozott, amely Ausztriával, Magyarországgal, Lichtensteinnel, Lengyelországgal, Szlovákiával, az NSZK-val, Csehországgal és Svájjal foglalkozik. Nem férhet kétség ahhoz, hogy az igen bonyolult magyar-román és magyar-szerb kapcsolatrendszer a másik oldalról már ismeri. Most lehetősége nyílik megismerni mindezt magyar oldalról is. Az új orosz nagykövet - eltérően több korábbi orosz misszióvezetőtől - nem dolgozott az egykori SZKP külügyi osztályán, és nem költözött Magyarországhoz. A mai változó magyar viszonyok között ez kétségtelen előny. Alekszandr Tolkacs ráadásul profi diplomata, eltérően, mondjuk mostani amerikai kollégájától. Sok sikert, Nagykövet Úr!

CSATLAKOZZ!

Ha szívesen részt vennél a gyárak előtt demonstráló, agitáló, szórólapot osztó akciócsoport munkájában, jelentkezz! Várunk, ha egyszer, várunk, ha többször is eljőnnél! Lehetsz fiatal vagy idős, párttag vagy szimpatizáns, közöttünk a helyed!

Ha gyűlölöd, ha felháborít, ha tenni akarsz az ellen, hogy embereket önhibájukon kívül megfosszanak otthonától, jelentkezz! Várnak az Otthonvédők, s az Otthonvédőkkel együttműködő munkaspárti aktivisták!

Időpontokról, helyszínekről kérj bővebb tájékoztatót a pártközpont telefonszámán, e-mail címén vagy Fogarasi Zsuzsanna budapesti alelnöktől a 06-20-463-0757 telefonszámon.

Segítsük a gyári demonstrációkat!

A gyárak, üzemek előtt elengedhetetlen a jelenlétünk, hiszen az ott dolgozókat így szólíthatjuk meg közvetlenül. Vannak néhányan, akik rendszeresen részt vesznek ezekben az akciókban, de gyakran szembesülnek a problémával: van hová, van kivel menni, csak a helyszínre eljutni nincs mivel.

Ezért kérjük minden gépkocsival rendelkező párttagunkat, szimpatizánsunkat, hogy segítsenek, jelentkezzenek a gyári akciókra Fogarasi Zsuzsannánál a 30/307-1166-os telefonszámon.

*A Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében
(1085 Budapest, Kőfaragó utca 12.
Megközelíthető a 4-6-os villamossal a Rákóczi térig)*

VASAS-EZREDVÉG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

XVIII. évad második előadása
2010. január 29-én (pénteken) 17 órai kezdettel

*Csak a szépre emlékezem ...
Csák József ária és dalestje*

Zongorán kísér:
Hegedűs Valér

MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁR
A VASAS KÖZPONTI KÖNYVTÁR ALAPÍTVÁNY

A Magyar Kommunista Munkaspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkaspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>